

[Juul.]

Livsværdier, gøre dem til arbejdsglade Mennesker, netop med det rette Samfundssind, som vi kalder saa stærkt paa. Det er et ikke ringe Tal af unge Mennesker, der er vendt hjem fra et Skoleophold med udvidet Horisont og med fornyet Mod og Lyst til at tage fat paa en Livsgerning. De unge, der har besøgt vore frie Skoler, har altid haft let ved at finde en Virkeplads. Og det er sikkert, fordi de gennem det Folkeliv, der udfolder sig paa Skolerne i Tale og i Sang, bestyrkes i den Opfattelse, at vort Arbejde ligger til os som et Kald og ikke blot som en Pligt. Derfor er der Grund til at vise Interesse for vore frie Skoler og yde dem og deres Elever den Støtte, de fortjener. Jeg er sikker paa, at hvis flere af Landets unge fik Lejlighed f. Eks. til et Højskoleophold, vilde vore sociale Udgifter efterhaanden blive mindre og Arbejdsglæden blive større.

Det er sandelig en større Opgave at hjælpe vor Ungdom til at blive glade Arbejdere end at lede dem ind i Fagforeninger med stive Løntariffer, der tit har Arbejdsløshedens Forbandelse til Følge. Og vor nuværende sociale Lovgivning og i Særdeleshed Administrationen af Loven kalder efter mit Skøn lovlig svagt paa Initiativet hos den enkelte Samfundsborger. Vi bør aldrig glemme — og især da ikke i Tider som dem, vi oplever nu — at Grundlaget for vort Samfunds Eksistens er netop Arbejdet, og at Arbejdet for det enkelte Menneske er en Lykke og Kilden til al sund Livsglæde.

Det bør Lovgivningsmagten have for Øje, naar den former vor sociale Lovgivning. Der er Tilbøjeligheder til Svaghed i os alle sammen, og derfor gælder det om ikke at kalde paa det, der bryder ned, men paa det, der bygger op. Vor Stræben bør gaa ud paa under de nuværende vanskelige Forhold paa alle Omraader at ruste os til det Genrejningsarbejde, der ikke mindst efter de Tider, vi er inde i, bliver nødvendigt.

O. Kier: Over for den højtærede Undervisningsminister vil jeg gerne fremdrage en Sag af Betydning for den By og den Egn, som jeg har den Ære at repræsentere her. Det er en gammel Sag, en Sag, der har været omtalt før her i Rigsdagen, Aarhus Gymnasieskole-Sag. Jeg har selv været med i et Udvalg, som henvendte sig til Undervisningsministeren desangaaende. Det var et Udvalg, der var sammensat af Aarhus By og samtlige Forstadskommuner.

Forholdet er saaledes i Aarhus, at vi har to Gymnasier, den gamle Katedralskole og den kommunale Marselisborg Skole. Der dimittteres i Aarhus 82 Studenter om Aaret, det vil sige 3 Dimittender pr. 10.000 Indbyggere, omtrent det samme som i en Del andre Byer, mindre end i nogle Byer og betydelig mindre end i København. Søgningen om Optagelse af Børnene i Katedralskolen og i Marselisborg Skole er saa stor, at det er en Kunst for Forældrene at faa deres Børn oplært saaledes, at de kan gennemgaa Optagelsesprøvens Skærpsild.

Jeg nævnte før, at vi har henvendt os til den højtærede Undervisningsminister. Vi blev overordentlig venligt modtaget, og det havde til Følge, at Aarhus By paa samtlige Kommuners Vegne i Maj sendte en Skrivelse til Undervisningsministeren. Jeg kritiserer ikke, at vi ikke har modtaget noget Svar, jeg er klar over, at en Sag skal overtænkes. I denne Skrivelse spurgte man, om det kunde tænkes, at Staten vilde overtage det nye Gymnasium, naar Kommunerne byggede Skolen og indrettede den klar til Brug. Jeg er ikke bemyndiget til paa nogen Maade at sige, at vi vil gøre dette, men vi vil gøre det paa samme Maade, som man gør det andre Steder. Hvis andre bygger deres Skoler helt, skal Aarhus ogsaa gøre det, og hvis andre gør det delvis, skal Aarhus ogsaa gøre det; Aarhus skal naturligvis være underkastet de samme Betingelser som andre.

Man kan spørge, om vi har Raad til i disse Tider at bygge til et saadant kulturelt Formaal. Jeg mener ja. Jeg mener faktisk, at Staten har Pligt til at henlægge en Del af sit Byggeri netop til arbejdsløse Tider. Hver evige eneste Dag ser vi i Aviserne, at der holdes Møder saa i „Socialvirke“, saa i den ene og saa i den anden Byggeforening om, at Byggeriet skal i Gang. Her er et Tilfælde, hvor man ved Samvirke mellem Kommune og Stat kan sætte et Stykke Arbejde i Gang til Nytte for Samfundet.

Jeg vil nævne endnu et Tilfælde — det drejer sig ogsaa her om den højtærede Undervisningsministers Budget. Det er muligt — det ligger i Luften i Aarhus — at man vil henvende sig til Undervisningsministeriet for at faa at vide, hvorledes Ministeriet stiller sig til et Tilskud til et nyt stort Auditorium ved Aarhus Universitet. Ogsaa Universitetet er opbygget ved et fornuftigt økonomisk Samarbejde mellem private, Kommune og Stat. Skulde en saadan Henvendelse komme til at foreligge,